

Arrest

nr. 341 985 van 26 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2025 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 december 2025.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij die verklaart Palestijn te zijn afkomstig uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 30 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 15 februari 2024. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 14 februari 2027. Haar Griekse reisdocumenten zijn geldig tot en met 8 mei 2029 (zie “Cedoca, aanvraag derde landen” in het administratief dossier).

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij

de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

De verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De verzoekende partij stelt tijdens het persoonlijk onderhoud verwondingen aan haar linkerhand en linkerpols te hebben opgelopen in Gaza. Deze verwondingen dateren echter al van 2014. Ze heeft volgens haar verklaringen neurologische zwakheden in haar arm en kan ze niets zwaar dragen (NPO, p.4). De verzoekende partij verklaart dat ze in België nieuwe onderzoeken heeft laten doen aan haar pols en arm maar dat er nadien geen verdere stappen werden gezet. Ze geeft aan dat de dokters in België haar vertelden dat ze er verder niets aan kunnen doen (NPO, p.6). Uit de documenten die de verzoekende partij neerlegt ter staving van haar medische problemen kan niet blijken dat ze omwille van de problemen aan haar linkerhand en linkerpols, niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van materiële deprivatie zal terechtkomen. De problemen aan haar linkerhand en linkerpols kunnen dan ook niet beschouwd worden als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Betreffende haar psychologische problemen legt ze ter staving een psychologisch attest van 12 mei 2025 neer. In dit document kan worden gelezen dat ze een fragiele psychologische toestand heeft. Dit uit zich in het hebben van een blijvende en intense angst, zwarte gedachten, gedachten gekoppeld aan de dood en aan zelfmoord, fysieke moeheid, piekeren, eenzaamheid, slaapproblemen, nachtmerries en een depressieve staat. Er wordt in gesteld dat psychologische opvolging wordt aangeraden. Uit dit document kan echter niet blijken dat de verzoekende partij omwille van deze mentale problemen niet zelfstandig in haar levensonderhoud kan voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De verzoekende partij zet nergens in concreto uiteen in welke mate haar (psychologische) gezondheidstoestand haar belet om haar rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op haar mogelijkheden om haar rechten in Griekenland uit te oefenen. De verzoekende partij brengt ook geen elementen bij waaruit kan blijken dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen beroep zou kunnen doen op de Griekse (mentale) gezondheidsdiensten. De verzoekende partij verklaart immers dat ze een AMKA heeft gekregen in Griekenland (NPO, p.10).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoekende partij worden vastgesteld die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat zij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of

waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 30 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend. Ze werd erkend als vluchteling op 15 februari 2024. Haar Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 14 februari 2027. Haar reisdocumenten zijn geldig tot en met 8 mei 2029 (Zie "Cedoca, aanvraag derde landen" in het administratief dossier). Zij bevindt zich derhalve niet in de situatie van iemand die terugkeert met vervallen verblijfsdocumenten.

De verzoekende partij gaat verder in het verzoekschrift niet in het minst concreet en inhoudelijk in op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld, zoals het feit dat ze reeds twee dagen na het verkrijgen van haar Griekse documenten Griekenland heeft verlaten en niets heeft ondernomen om legaal werk of huisvesting te vinden in Griekenland. Ze heeft ook geen inspanningen geleverd om haar integratie in Griekenland te versnellen of te bevorderen door er bijvoorbeeld de taal te leren. Ze verklaart eveneens dat ze het beu was in Griekenland en tegen iedereen zei dat ze wou vertrekken (NPO, p.10-11). De verzoekende partij voert ook geen dienstig verweer tegen de vaststelling van de commissaris-generaal dat ze niet aannemelijk maakt dat de bescherming van de Griekse overheid niet langer effectief of doeltreffend is en dat ze voldoende autonoom en zelfredzaam is om bij een terugkeer naar Griekenland haar plan te trekken. Deze vaststellingen blijven, daar zij op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd door de verzoekende partij die hiertoe in haar verzoekschrift niet enige, laat staan ernstige poging onderneemt, gehandhaafd.

5. De verzoekende partij toont niet aan dat haar situatie als statushouder in Griekenland, waar zij meteen na het verkrijgen van reisdocumenten vertrok, er één was van of dat bij terugkeer naar Griekenland een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt zoals geduid door het Hof van Justitie in zijn relevante rechtspraak.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

6. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De verzoekende partij laat verder na uiteen te zetten op welke wijze zij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van

toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

8. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 29 januari 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1406 legt de eed af en tolkt Arabisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota neer zijnde documenten van opvolging door CARDA en de correspondentie tussen RSA en Mr. LAHAYE. VzP verwijst naar haar pleidooi in zaak 7 van de zittingsrol omtrent het neergelegde stuk.

VzP benadrukt haar opname en bemerkt hierbij dat slechts zware gevallen worden opgevolgd door CARDA.

Overigens wijst VzP ook op het medisch dossier van Citadel wat de nood aan psychische begeleiding opnieuw aantoon. VzP leed reeds in Gaza aan medische problemen, met name gehoorproblemen. Alles samen ondersteunt dit de nood aan een strikte en nauwe opvolging.

VzP haalt aan dat het document van RSA duidelijk maakt dat medische zorgen in Griekenland niet toegankelijk zijn. Bovendien heeft verzoeker een handicap waardoor de integratie in Griekenland moeilijker wordt.

VzP werd geholpen door broer om naar België te komen en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, nadat verzoeker in Athene even op een kamer had gewoond en daarna op straat was beland.

Op moment van aankomst in België werden verschillende medische problemen vastgesteld. VzP kreeg al medische steun van UNRWA. Hier bovenop heeft VzP nog een bijkomende ongeschiktheid gehad door een gebroken schouder, dus VzP meent dat er zeker aanleiding is om deze man bescherming te verlenen.

Ter terechtzitting wordt door verzoeker benadrukt dat hij nood heeft aan psychologische en medische hulp. Hij stelt in behandeling te zijn bij dokters en psychologen, pijnstillers te nemen en slaappillen nodig te hebben om te kunnen slapen.”

In de zevende zaak wordt in het kader van hiervoor vermelde aanvullende nota het volgende vermeld:

“(...) VzP wijst op haar aanvullende nota en legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota neer zijnde een schrijven van RSA aan Mr. Lahaye. VzP geeft een uitgebreide verduidelijking van dit stuk waarbij wordt aangegeven dat bij gebrek aan een actieve AMKA er geen toegang is tot arbeid, huisvesting en gezondheidszorg. Er is een tussenstap nodig namelijk een AMA, wat belangrijk is voor dossiers van voor 2024, en in deze dus ook van toepassing op VzP aangezien zij in september 2023 erkend werd. VzP vraagt om dit document met veel aandacht te lezen want er wordt een reactie gegeven op de laatste circulaire van de CG waar men stelt dat er wel toegang is tot ziekenhuizen en dokters. RSA schrijft over een dame die niet meer over een actieve AMKA en ADET beschikte en een bevel om het grondgebied te verlaten had dat werd uitgesteld en nood had aan dokter. De opmerkingen van de VwP dat er geen actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de gezondheidszorg, is niet waar. Een AMKA, kan enkel worden geactiveerd door het bijbrengen van een bewijs van verblijf, arbeidsovereenkomst en een inschrijving van de aanwerving in het ERGANI systeem. Dit laatste is niet nodig voor Griekse onderdanen wat een verschil in behandeling tussen begunstigden en Griekse onderdanen aantoon. Er is geen wettelijke toegang tot werk. Men kan geen actieve AMKA bekomen waardoor er geen toegang is tot werk. Een actieve AMKA heeft men dus wel degelijk nodig voor medische en sociale hulp en toegang tot de HELIOS programma's.

RSA zegt ook dat men over een AMA moet beschikken. Dit is gescheiden van de AMKA. Het is een attest dat stelt dat iemand geregistreerd is in de EFKA registers. Om een AMA te kunnen krijgen, moet je geregistreerd zijn in de EFKA registers en moet men een document opladen bij de Griekse Tax autoriteiten, zijnde de AAED, waarvoor op haar beurt een bewijs van verblijf nodig is. Conclusie, terugkeerders ondervinden substantiële obstakels en moeten deze overwinnen voor het verkrijgen van tewerkstelling en gezondheidszorg.

Een AMKA wordt inactief gezet als statushouders niet langer verblijven in Griekenland waardoor geen ADET kan aangevraagd worden vanuit het buitenland want dit kan leiden tot een deactivering van de AMKA. (...)”

4.1. De verzoekende partij legt op 30 december 2025 en tijdens de terechtzitting een aanvullende nota neer met daarin algemene informatie omtrent Griekenland, medische documenten, waaronder opvolging door CARDA en de correspondentie tussen RSA en Mr. LAHAYE.

5. De verzoekende partij brengt met voormeld betoog ter terechtzitting en de bij de aanvullende nota's aangevoerde elementen geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 16 december 2025.

5.1. De verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota uitgebreid in op de problematiek van het hebben van een actieve AMKA in Griekenland. Ze wijst onder andere op de ernstige juridische en administratieve obstakels die begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moeten overwinnen bij het verkrijgen van hun AMKA en het activeren van een AMKA. Ze wijst ook op bepaalde landeninformatie waarin kan worden gelezen dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt maar dat om een AMKA te activeren een arbeidsovereenkomst van toepassing is. Hieruit blijkt volgens de verzoekende partij een cirkelredenering die het voor begunstigden van internationale bescherming onmogelijk maakt om een actieve AMKA en dus geen toegang tot gezondheidszorg te bekomen maar ook geen toegang tot de arbeidsmarkt te verkrijgen. Het is dus dienstig om de problematiek omtrent het verkrijgen en activeren van een AMKA en bijhorende toegang tot de arbeidsmarkt en gezondheidszorg verder te verduidelijken.

Een sociale zekerheidsnummer of een AMKA, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van “een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt”. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds

22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Het is echter niet omdat een begunstigde van internationale bescherming niet over een AMKA beschikt en niet in staat is om deze te bekomen en te activeren bij een terugkeer naar Griekenland, ze geen toegang zal hebben tot medische zorgen. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat een begunstigde van internationale bescherming in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van een AMKA, wanneer ze daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat ze naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (Refugee.info Greece, "Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)" beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51, 67; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 4, 7-8, 12). De informatie opgenomen in het schrijven van de RSA van 16 januari 2026 doet hieraan geen afbreuk.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer (*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p.38). Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA-rapport van september 2025 wordt hierover geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262). Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een

AMKA-nummer volstaat. Verzoekende partij brengt met haar aanvullende nota geen elementen aan die nopen tot een andere beoordeling.

Met betrekking tot de verzoekende partij, in haar aanvullende nota uiteengezette kritiek in verband met de AMA (*National Insurance Number*), namelijk dat de registratie bij een zgn. e-EFKA nodig is om een AMA te verkrijgen wordt nog opgemerkt wat volgt. Een AMA is een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer. Eens een AMA nummer is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en worden geüpload in Ergani om de AMKA te activeren (zie *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 38). Uit niets blijkt dat voor de AMA zelf een actieve AMKA nodig is.

5.2. In de hierboven gestelde beschikking werd reeds gesteld dat ze niet over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden in Griekenland waardoor ze in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Wat betreft haar medische problemen werd gesteld dat uit haar problemen aan haar linkerhand en linkerpols niet blijkt dat ze niet in staat is om in haar levensonderhoud te voorzien. Het werd dan ook niet gezien als een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak. In haar aanvullende nota legt ze enkele documenten neer met betrekking tot de problemen aan haar linkerhand en linkerpols. Deze documenten werden echter reeds eerder neergelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en werden reeds beoordeeld in de beschikking. Door deze documenten opnieuw neer te leggen, kan ze niet aantonen dat ze omwille van de problemen niet zelfstandig in haar levensonderhoud kan voorzien. Ze brengt dan ook geen elementen bij die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking opgenomen grond. Tijdens de terechtzitting brengt ze ook naar voor dat ze een bijkomende ongeschiktheid had door een gebroken schouder. Deze problematiek wordt echter niet gestaafd door enig document waardoor ze deze vermeende ongeschiktheid niet aantoot.

Wat betreft haar psychologische problematiek legt de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en bijhorend beroep een psychologisch attest van 12 mei 2025 neer. Hierin valt te lezen dat ze te kampen had met de volgende symptomen: blijvende en intense angst, zwarte gedachten, gedachten gekoppeld aan de dood, gedachten gekoppeld aan zelfmoord, een fysieke moeheid, piekeren, eenzaamheid, slaapproblemen, nachtmerries en een depressieve staat. Er werd ook in bepaald dat psychologische opvolging wordt aangeraden. Er kan in dit document echter niet worden gelezen dat ze omwille van haar psychologische problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland, omwille van haar psychologische problemen, een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. In het kader van haar vraag tot horen voert de verzoekende partij aan dat ze wordt opgevolgd door CARDA. Ze staaft dit ook met de nodige documenten. Evenwel ligt enkel een attest voor waarin wordt bevestigd dat verzoeker residentieel wordt opgevolgd door CARDA, doch er liggen geen bijkomende inhoudelijke attesten voor, die ingaan op de behandeling of bevindingen, gemaakt door CARDA in het kader van deze opvolging. De verzoekende partij legt door middel van een aanvullende nota wel verschillende documenten neer die haar psychologische problemen verduidelijken, ook al dateren deze van voor de opvolging door CARDA. In deze documenten kan worden gelezen dat ze angst-depressieve symptomen vertoont en dat ze een medicamenteuze verslaving heeft. Ze is namelijk afhankelijk van Lyrica. Dit uit zich in het terugplooiën op haarzelf en sociaal isolement, het hebben van opgekropte emotie, eet- en slaapproblemen, zwarte gedachten en episodes van verminking. Uit deze documenten kan echter niet blijken dat ze omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in haar levensonderhoud te voorzien waardoor ze bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Er wordt niet aangegeven wat de omvang en ernst van deze problemen is met betrekking tot de manier waarop zij al dan niet in staat is de voordelen en rechten verbonden aan haar beschermingsstatus in Griekenland af te dwingen. In dit opzicht dient er ook op gewezen dat hierboven reeds werd gesteld dat uit de objectieve landeninformatie niet blijkt dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot medische zorgen. In de beschikking werd ook reeds vastgesteld dat ze over een AMKA beschikt. Ze brengt geen elementen bij die aantonen dat ze bij een terugkeer naar Griekenland niet in staat zou zijn om haar AMKA te activeren.

De verzoekende partij brengt dan ook geen elementen bij die zouden kunnen aantonen dat ze omwille van haar medische en psychologische problemen over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt in de zin van de relevante Europese rechtspraak. Ze kan dan ook geen afbreuk doen aan de in de beschikking opgenomen gronden hieromtrent.

5.3. In de beschikking van 16 december 2025 wordt uitgebreid ingegaan op de persoonlijke situatie van de verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en worden de door haar aangehaalde individuele elementen omstandig besproken, waarbij wordt vastgesteld dat ze niet aantoonbaar dat ze persoonlijk haar rechten en voordelen als statushouder in Griekenland niet meer kan laten gelden en een situatie van materiële deprivatie dreigt. Deze beoordeling is gebaseerd op de volgende vaststellingen: (i) ze heeft een Griekse verblijfsvergunning die geldig is tot en met 14 februari 2027, (ii) haar Grieks paspoort is geldig tot en met 8 mei 2029, (iii) ze heeft geen bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de relevante Europese rechtspraak, (iv) ze heeft reeds twee dagen na het verkrijgen van haar Griekse verblijfsvergunning Griekenland verlaten, (v) ze heeft niets ondernomen om legaal werk en huisvesting te vinden in Griekenland, (vi) ze heeft geen inspanningen geleverd om de taal te leren in Griekenland en (vii) ze zei tegen iedereen dat ze Griekenland beu was en wou vertrekken.

Verzoekende partij gaat in haar aanvullende nota's nog in op algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Griekenland, doch de Raad moet opmerken dat deze informatie reeds werd betrokken bij de totstandkoming van de beschikking, zodat verzoekende partij hiermee geen nieuwe informatie aanreikt, dan wel niet toelaat te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie en een verdere individuele beoordeling, die *in casu* werd toegepast, niet meer nodig is. Verzoekende partij gaat in haar meer recente aanvullende nota nog uitgebreid in op "*de 'nieuwe' nota van de Commissaris-generaal dd. 16/1/2026*", dewelke zij uitvoering inhoudelijk bespreekt en bekritiseert, evenals een schending van artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan vasthangt. De Raad kan evenwel enkel vaststellen dat *in casu* geen nota van de commissaris-generaal van 16 januari 2026 voorligt. De kritiek van verzoekende partij heeft derhalve betrekking op een document, dat geen deel uitmaakt van de huidige analyse door de Raad, zodat dit ook niet dienstig is. Hetzelfde geldt voor haar verwijzing naar "*de ge-update versie van deze nota 'Aide aux Migrants d.d. 6/1/2026'*". Wat betreft de geuite kritiek op het gebruik van de COI Focus GRECE "*Aide aux migrants*" van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat de in de beschikking gedane analyse voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten

Door louter te stellen dat ze werd geholpen door haar broer om naar België te komen en dat ze in Griekenland op een kamer en op straat heeft gewoond, kan ze geen afbreuk doen aan de in beschikking opgenomen gronden.

5.4. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 16 december 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES